

# ACTUALITEIT IN HET KORT

## ACTUALITÉ EN BREF

### 1. ALGEMEEN HANDELSRECHT/DROIT COMMERCIAL GÉNÉRAL

*Karel Balcaen<sup>1</sup>, Govert Coppens<sup>2</sup>, Kristof Cox<sup>3</sup>, Vanessa Foncke<sup>4</sup> en Olivier Vanden Berghe<sup>5</sup>*

#### Wetgeving/Législation

**Wet van 29 april 2013 betreffende de door de advocaten medeondertekende onderhandse akte**

BEWIJS VAN VERBINTENISSEN

Schriftelijk bewijs – Algemeen

PREUVE DES OBLIGATIONS

Preuve littérale – Généralités

De wet van 29 april 2013, verschenen in het *Belgisch Staatsblad* van 3 juni 2013, kent een bijzondere bewijswaarde toe aan bepaalde onderhandse akten die medeondertekend worden door de advocaten van de partijen.

De onderhandse akte die door de advocaten wordt medeondertekend, levert een volledig bewijs op van het *geschrift* en van de *handtekening* van de bij de akte betrokken partijen. Dit bewijs geldt zowel tussen de partijen onderling als tegenover hun erfgenamen of rechtverkrijgenden, doch niet t.o.v. derden.

Bijgevolg kan een partij het bestaan en de datum van de overeenkomst alsook de authenticiteit van haar handtekening niet meer betwisten. De partijen kunnen evenwel nog steeds beroep doen op de valsheidsprocedure in burgerlijke zaken, overeenkomstig artikelen 895 e.v. van het Burgerlijk Wetboek.

De akte dient mede te worden ondertekend door de advocaten van alle partijen, waarbij elke partij met een onderscheiden belang door een andere advocaat moet worden bijgestaan. De medeondertekende advocaat verklaart, en vermeldt dit tevens in de akte, dat hij de partij of partijen die hij bijstaat volledig heeft ingelicht over de rechtsgevolgen van die akte.

Op te merken valt ook dat, behoudens uitdrukkelijk afwijkende bepaling, op de door de advocaten mede-

1. Advocaat te Brussel.
2. Advocaat te Brussel.
3. Legal consultant – bemiddelaar.
4. Advocaat te Brussel.
5. Advocaat te Brussel.

dertekende akte geen enkele bij wet opgelegde handgeschreven vermelding meer dient te worden aangebracht.

O.V.B. en K.B.

**Wet van 23 mei 2013 tot wijziging van artikel 2244 van het Burgerlijk Wetboek teneinde aan de ingebrekestellingsbrief van de advocaat, van de gerechtsdeurwaarder of van de persoon die krachtens artikel 728, § 3 van het Gerechtelijk Wetboek in rechte mag verschijnen, een verjaringsstuitende werking te verlenen**

BURGERLIJK RECHT

Verjaring – Stuiting en schorsing – Stuiting

DROIT CIVIL

Prescription – Interruption et suspension – Interruption

Deze wet, gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* van 1 juli 2013, kadert, net zoals de boven besproken wet betreffende de advocatenakte, in een reeks maatregelen om het gerechtelijk apparaat te ontlasten.

Door de nieuwe wet zal een ingebrekestelling bij aangezekende zending met ontvangstbewijs verzonden door ofwel de advocaat van de schuldeiser, ofwel de gerechtsdeurwaarder daartoe aangesteld door de schuldeiser, of nog de persoon die krachtens artikel 728, § 3 Ger.W. in rechte mag verschijnen namens de schuldeiser, de verjaring van de vordering stuiten. De ingebrekestelling moet gericht zijn aan de woonplaats, verblijfplaats of maatschappelijke zetel in België van de schuldenaar. Ingeval de bekende verblijfplaats verschilt van de woonplaats van de schuldenaar moet tevens een kopie worden verzonden naar die verblijfplaats.

De ingebrekestelling moet, om een verjaringsstuitende werking te hebben, een aantal vermeldingen bevatten, zoals de gegevens van schuldeiser en schuldenaar, een beschrijving van de schuldvordering en een verantwoording van alle geëiste bedragen, de termijn voor de schuldenaar om zijn verbintenis na te komen en de mogelijkheid om in rechte op te treden bij gebrek hieraan, de verjaringsstuitende werking van de ingebrekestelling en de handtekening van de verzender.

De verjaring wordt gestuit vanaf de datum van de verzending van de ingebrekestelling en doet een nieuwe termijn van één jaar ingaan, zonder de initiële verjaringsstermijn evenwel te verkorten. De stuitende werking van de ingebrekestelling is bovendien slechts eenmalig.

In de praktijk zal de verjaringsstuitende ingebrekestelling dus slechts een nuttige toepassing vinden wanneer

deze betrekkelijk dicht bij, en in elk geval minder dan één jaar voor, het verstrijken van de oorspronkelijke verjaaringstermijn wordt verzonden.

O.V.B. en K.B.

### **Wet van 24 juni 2013 tot wijziging van het zesde deel van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de arbitrage**

GERECHTELIJK RECHT

Arbitrage – Algemeen (arbitrage)

DROIT JUDICIAIRE

Arbitrage – Généralités (arbitrage)

Op 28 juni 2013 werd een nieuwe Belgische arbitragewet in het *Belgisch Staatsblad* gepubliceerd. De wet van 24 juni 2013 vervangt het zesde deel van het Gerechtelijk Wetboek en zal op 1 september 2013 in werking treden. De nieuwe bepalingen van het zesde deel van het Gerechtelijk Wetboek zullen van toepassing zijn op alle arbitrages waarin de verweerder het verzoek tot arbitrage op of na 1 september 2013 ontvangt en op alle vorderingen die in het kader van dergelijke arbitrages bij de rechtbank aanhangig worden gemaakt.

De nieuwe arbitragewet is gebaseerd op de UNCITRAL-modelwet ("*UNCITRAL Model Law on International Commercial Arbitration*") die eerder al door meer dan 60 landen werd geïmplementeerd. Desalniettemin werd ervoor geopteerd een aantal Belgische bijzonderheden te behouden. Het huidige bestek laat niet toe in een uiteenzetting van alle innovaties en verduidelijkingen te treden zodat thans enkel de voornaamste elementen van de wet van 24 juni 2013 zullen worden toegelicht. Een gedetailleerde bespreking van de nieuwe arbitragewet zal in een navolgende editie van het *RDC-TBH* verschijnen.

Zoals gezegd, bevat de nieuwe wet een aantal verduidelijkingen ten opzichte van de voormalige wetgeving. Zo voorziet het nieuwe artikel 1676, § 1 Ger.W. voortaan in een dubbel criterium voor de arbitreerbaarheid van een geschil. Het reeds bestaande criterium dat een geschil het voorwerp van een dading moet kunnen uitmaken om arbitreerbaar te zijn, blijft enkel weerhouden voor geschillen die niet van vermogensrechtelijke aard zijn. Voor geschillen van vermogensrechtelijke aard bepaalt het nieuwe artikel 1676, § 1 Ger.W. in het algemeen dat zij het voorwerp van een arbitrage kunnen uitmaken, zonder bijkomend te vereisen dat zij ook vatbaar voor een dading zouden moeten zijn. Met die verduidelijking had de wetgever voornamelijk de arbitreerbaarheid van geschillen inzake het mededingingsrecht in het achterhoofd waaromtrent voorheen discussie bestond gelet op daaraan verbonden aspecten van openbare orde. Bovendien schaft het nieuwe artikel 1684 Ger.W. de uitdrukkelijke geschriftvereiste voor arbitrageovereenkomsten af. Hoewel dit de toegang tot arbitrage zou moeten versoe-

pelen, is de impact in de praktijk mogelijks beperkt nu een partij nog steeds het bestaan van een arbitrageovereenkomst en de modaliteiten daarvan zal moeten bewijzen.

De meest ingrijpende wijzigingen raken aan de rol van de rechtbanken tijdens en na de arbitrageprocedure. De belangrijkste hervormingen kunnen als volgt worden samengevat:

- *afschaffing van de dubbele aanleg.* Tegen de beslissingen van (de voorzitter van) de rechtbank van eerste aanleg inzake arbitragevorderingen staat voortaan geen voorziening meer open. Enkel het nieuwe artikel 1680, § 1 Ger.W. m.b.t. procedures tot aanstelling of vervanging van een arbiter voorziet nog dat "*hogere beroep [kan] worden ingesteld wanneer de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg besliste om geen aanstelling te doen*". Een voorziening in cassatie blijft steeds mogelijk. Deze hervorming is van bijzonder belang omdat ze één van de voornaamste redenen voor substantiële vertraging van de arbitrageprocedure wegneemt;
- *behandeling van een aantal vorderingen zoals in kort geding.* Overeenkomstig het nieuwe artikel 1680, § 1-4 Ger.W. worden vorderingen tot aanstelling, vervanging, ontslag, wraking en over het in gebreke blijven of de onbekwaamheid van een arbiter door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg zoals in kort geding behandeld. De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg zal eveneens zoals in kort geding beslissen over alle maatregelen die nodig zijn voor de bewijsverkrijging en over het opleggen aan de arbiter van een termijn voor het doen van de arbitrale uitspraak. Alle andere arbitragegerelateerde vorderingen, zoals de vordering tot vernietiging en inzake erkenning en uitvoerbaarverklaring, blijven tot de bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg behoren;
- *centralisatie en specialisatie.* Het nieuwe artikel 1680, § 6 Ger.W. centraliseert gerechtelijke vorderingen die kaderen binnen het zesde deel van het Gerechtelijk Wetboek in hoofde van de rechtbanken van eerste aanleg met dezelfde zetel als het hof van beroep van het rechtsgebied. Het standaard aanknopingspunt om de territoriaal bevoegde rechtbank te bepalen is de plaats van de arbitrage. De vordering inzake erkenning en uitvoerbaarverklaring waar het aanknopingspunt de woonplaats/maatschappelijke zetel van de verwerende partij is, vormt daarop de uitzondering. De wetgever streeft aan de hand van deze centralisatie bij vijf rechtbanken van eerste aanleg een zekere specialisatie inzake arbitrage gerelateerde vorderingen na;
- *terugverwijzing naar het scheidsgerecht.* Een verdere illustratie van de pragmatische benadering van de wet is het nieuwe artikel 1717, § 6 Ger.W.,